

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Jeg er glad for tilslutningen til, at vi nu lader nogle af småsagerne gå tilbage til institutionerne, og jeg er helt enig i, at en lille del af forskningsrådenes midler så også skal gå tilbage til institutionerne, sådan at institutionerne har disse penge til at sikre de småbevillinger, som der i dag er alt for mange ansøgninger til i forskningsrådene.

Hvis vi på den måde får reduceret antallet af sager, burde vi også kunne reducere antallet af råd. Jeg vil blankt indrømme, at man ikke skal lave om bare for at lave om, men jeg tror, det nuværende forskningsråds struktur trænger til at blive ændret, og i visse henseender kan ændringer i sig selv være sunde på dette felt. Taler man ikke i det uendelige om værdien af at bringe folk i stue sammen fra forskellige områder, om tværfaglige studier osv.? Jamen jeg tror også, det har en værdi, at man på forskningsområdet bringer nogle andre mennesker sammen end dem, som nu i årtier har siddet i de samme forskningsråd.

Fru Elisabeth Arnold gav det mest oplagte eksempel, da hun sagde, at vi ikke kan have forskningsråd knyttet til ganske bestemte institutioner. Det er usundt, så det er i hvert fald noget, vi er enige om skal ændres. Men lad os drøfte det under udvalgsbehandlingen. Jeg kan forsikre, at vi også i ministeriet vil gøre, hvad vi kan for at være lidt mere præcise med hensyn til vores forestillinger om fremtidens forskningsråds struktur.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg er meget glad for, at ministeren vil se på hele strukturspørgsmålet, men det, jeg faktisk savnede fra ministeren – og det kan være, ministeren vil bekræfte det her eller under udvalgsarbejdet – var en tilkendegivelse af, at det, ministeren vil lægge vægt på i forbindelse med det forskningspolitiske råds struktur, er, at det først og fremmest er erhvervslivet og ikke alle humaniora osv., der har brug for en forskningsindsats i Danmark, hvis vi skal holde os oven vande. Det håber jeg ministeren er enig med mig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlens):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget angående Videnskabelig Forskning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik herefter til dagsordenens punkt 3, som var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om et kvalifikationsnævn.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 11/1 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Frank Jensen (S):**

De fremtidige udfordringer stiller store krav til det samlede kvalifikationsniveau i samfundet. Samfundet bliver mere og mere kompliceret. Skal Danmark fortsat være et folkeligt demokrati, stiller det krav om yderligere almene kvalifikationer. De demografiske ændringer øger behovet for uddannelse gennem hele livet. De teknologiske fornyelser og omstillingen på arbejdsmarkedet stiller krav til øget efteruddannelse, og den nødvendige konkurrenceevneforbedring i erhvervslivet stiller krav til kvalificeringen.

Skal vi løfte denne kæmpeuddannelsesudfordring, bliver det nødvendigt i højere grad at se på brugernes reelle kvalifikationer frem for de formelle.

Socialdemokratiet mener, at det er rigtigt at decentralisere kompetencen til afgørelse om dispensation for optagelsesbetingelser og om meritoverførelser til i første instans at være en institutionsafgørelse.

Men skal vi sikre fleksibilitet i uddannelses-systemet og sikre voksnes ret til dokumenteret at få godskrevet deres reelle kundskaber og færdigheder, uafhængig af på hvilken måde disse er erhvervet, kræver det, at vi får nedbrudt og masseret trægheden i uddannelsesbåsen væk, både ved indgangsporten til uddannelser-